

СТАНОВИЩЕ

От

доц. д-р Велислава Карагенова

АМТИИ, Катедра Пиано и акордеон

за

Дисертационен труд за придобиване на образователна и научна степен „ДОКТОР” по професионално направление 8.3. Музикално и танцово изкуство Докторска програма „Музикознание и музикално изкуство“

на **Юске Хосака**

„Клавириното изпълнителско изкуство в японско - българските културни връзки от 70-те години на XX век до днес“

Юске Хосака завършва Токийския университет за изкуства в класовете на проф. Тойо Асакава и проф. Таканори Накано, през 2015г. и магистърска степен в НМА "Проф. Панчо Владигеров" – София, през 2020г. По настоящем е докторант с научен ръководител проф. Жени Захаријева. Творческата му биография разкрива активна артистична дейност и високи постижения на конкурси - Голямата награда в IV конкурс "Музиката и земята" във Франция и първата награда от XXII Международен конкурс за Бах в Япония.

Представеният дисертационен труд „Клавириното изпълнителско изкуство в японско - българските културни връзки от 70-те години на XX век до днес” е организиран в Увод, три глави, Заключение, Приноси. Цитираната литература включва 27 научни и 7 интернет източника. Трудът и авторефератът отговарят на законовите изисквания за структура, съдържание и обем. Налице са и необходимият брой публикации по темата.

Уводът мотивира избора на тема, целите и задачите на изследването. Имайки предвид спецификата на труда, избраните методи за експериментално изследване -: библиографски анализ; сравнителен анализ; наблюдение на реакциите на критици и интервюта са адекватно подбрани и подкрепят поставените цели.

Глава I се фокусира върху личностите, съдействали и допринесли за активен културен обмен в областта на клавириното изкуство между България и Япония.

Глава II е посветена на събитията – конкурси, музикални фестивали, концерти и други, като резултат от дълбоките двустранни отношения в областта на клавириното изкуство – изпълнителство и творчество - и средство за задълбочаването им.

Глава III предоставя кратки анализи, търсещи паралели в творчеството на японски и български композитори. Заставането в анализа дава възможност да бъдем внимателни към нотния текст и внушението на символните прояви в него.

Дисертационният труд на Юске Хосака обобщава и систематизира логично широкия обхват на проявленията в двустранния културен обмен между Япония и България в областта на клавирното изкуство. Опирайки се на внимателно проучен и анализиран богат спектър от фактологичен документален материал, докторантът поставя различни акценти върху:

- Ролята и дейността на японските музиканти, в този културен обмен – сред които: Тойо Асакава, изпълнител, публицист, педагог и общественик популяризатор на българската класическа клавирна музика, представена в лицето на П. Владигеров; присъствието на Юко Амаока в концертния живот в България, кариерата на Коджи Ойкава- ученик на дуо Ганеви в България,
- Ролята и дейността на българските музиканти в културния живот на Япония – трайната следа, която оставят постиженията на дуо Ганеви, концертите и майсторските класове на проф. Захаријева; активността на българските композитори в процеса на това сътрудничество и стойността на творческите им постижения. Творбите на Стефан Илиев, Румен Байрактаров, Красимир Тасков, Александър Йосифов, Стефан Икономов и др., са отличавани многократно с високи награди.
- Многообразието от събития, концерти, майсторски класове, иницирането на конкурси и фестивали. Обърнато е обстойно внимание на емблематичните международни конкурси в Япония и България, като „Музиката и Земята“, „Албер Русел“, Международния конкурс „Й.С.Бах“ в Япония, „Международната Пиано Дуо Асоциация“ – Токио, Япония, „Дни на културата на Япония в България“. Специално място докторантът отделя на плеадата млади японски музиканти с концертни изяви в България, както и на младите български изпълнители, представящи нивото на родното клавирното майсторство в Япония.

Целият дисертационен труд говори, че докторант Оске Хосака притежава много добра музикална и обща култура. Познава в подробности материята, върху която пише и успява да проследи разволя на музикалното изпълнителство в контекста на японско-българските отношения от професионална и от лична гледна точка. Прави впечатление детайлното описание на събития, дейности, реализирани концертни програми, участници в събитията - факт, който дава ясна представа за размаха и широтата на едно дълготрайно, ползотворно и пълноценно международно сътрудничество. Отбелязани са и изследвани в широк спектър творци и специалисти от различни поколения с различен творчески и артистичен почерк. Историографският аспект е несъмнен принос на дисертационния труд. Систематизирането и съхраняването на историческата памет на културния обмен между България и Япония оформя ценен документ, наследство за поколенията.

Извън фактологическото богатство, изследването търси паралелите, допирните точки и идеи в това взаимодействие, общите цели и подбуди в артистичните инициативи и анализира размаха на резултатите от културното сътрудничество, неговия разцвет. То отправя поглед към бъдещите творчески активности и възможността те да бъдат описвани, съхранявани и популяризирани. Тези активности обхващат различни сфери на взаимодействие – изпълнителство, творчество, педагогика, научни постижения в областта на музиката.

Приемам приносите на научното изследване, описани от докторанта, намирам ги за добре мотивирани:

1. За първи път японско-българското културно сътрудничество в областта на клавирната музика е обект на изследване;

2. Прегледана и систематизирана е литературата и електронните източници отразяващи темата за клавирното изпълнителско изкуство в японско - българските културни връзки от 70-те години на XX век до днес, включително японска литература и съответните уебсайтове;

3. За първи път е осветлена дейността на личностите, допринесли за развитието на културния обмен в областта на клавирното изкуство между България и Япония;

4. За първи път конкурси и фестивали свързани с клавирното изкуство в България и Япония са обект на научно изследване и систематизация;

5. Представени са имената на видни японски и български пианисти концертирали в България и Япония в изследвания период;

6. В услуга на бъдещите изследователи се публикуват анализи на японска музика създадена с модерни и традиционни изразни средства и е очертана тяхната връзка с българската музика;

7. За първи път афинитета на японските пианисти към българската музика е обект на задълбочен анализ;

8. Направените анализи и сравнения предоставят ценна информация за историята и събитията на японски и български пианисти и композитори като форма на изкуство и значението му за оформянето на културни традиции

Освен дисертационния труд бих отбелязала и активната концертна дейност на докторант Юске Хосака. Посочените над 30 участия и 6 рецитала за периода на докторантурата и включените в репертоара български и японски творби свидетелстват за личния интерес и стремеж на изследователя към поддържане и продължаване на традициите.

В обобщение: Трудът дава представа за високия ценностен статус на контактите и двустранните отношения. По свой начин утвърждава идеята за непреходната стойност и смисъл на творчеството – изпълнителско и композиторско. То е онова, което може да се наследява и да служи като ориентир за бъдещите поколения. Докторант Юске Хосака демонстрира висока осведоменост, професионална компетентност и култура, които ми дават основание да предложа на почитаемото научно жури да бъде присъдена образователната и научна степен „Доктор“ на Юске Хосака.